

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Szymańska

Protokolant: Małgorzata Wadoń

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2016 r. w Warszawie, na rozprawie

sprawy z odwołania B. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, III Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, III Oddziału w W.

z dnia 11 stycznia 2016 roku, znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Odwołaniem z dnia 20 stycznia 2016 roku (data prezentaty organu rentowego), ubezpieczona B. P. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddziału w W. z dnia 11 stycznia 2016 r. o znaku (...) odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego od 30 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i zmianę tej decyzji poprzez przyznanie jej prawa zasiłku chorobowego za powyższy okres. Odwołująca się podniosła, iż okres zasiłkowy, jaki jej przysługuje, rozpoczął się 17 października 2010 r. i posiadał inny kod choroby niż zwolnienie chorobowe kończące się 7 października 2015 r. i z tego powodu nie zalicza się do jednego okresu zasiłkowego.

Pełnomocnik organu rentowego, w osobie umocowanego pracownika ZUS, w **odpowiedzi na odwołanie wniósł** o jego oddalenie w całości podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest prawnie i faktycznie uzasadniona. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że ponowna niezdolność do pracy powstała nie później niż w ciągu 60 dni od ustania poprzedniej i spowodowana jest tą samą chorobą, tak więc okres niezdolności przypadający przed przerwą i po przerwie podlega zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, a ubezpieczona wykorzystała pełny okres zasiłkowy z dniem 26 września 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczona B. P. od dnia 2 stycznia 2015 roku do dnia 9 stycznia 2015 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu problemów z kręgosłupem z kodem statystycznym M54.4. Od 16 lutego 2015 r. do 22 lutego 2015 r. oraz od 28 lutego 2015 r. do 16 marca 2015 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu schorzeń górnych dróg oddechowych (symbole - J02, J06). Następnie odwołująca stała się niezdolna do pracy od 25 marca 2015 r. do 3

kwietnia 2015 r. (M54.4), od 18 kwietnia 2015 r. do 27 kwietnia 2015 r. (M54.4), od 7 czerwca do 17 czerwca 2015 r. (M54.4), od 18 czerwca do 26 czerwca (M54.3), od 27 czerwca do 6 lipca 2015 r. (M54), od 7 lipca 2015 r. do 13 lipca 2015 r. (J06), od 17 lipca 2015 r. do 24 lipca 2015 r. (M54.4), od 25 lipca do 14 sierpnia 2015 r. (M54), od 15 sierpnia 2015 r. do 24 sierpnia 2015 r. (L04), od 9 września 2015 r. do 15 września 2015 r. (J06), od 22 września 2015 r. do 7 października 2015 r. (G54), od 17 października 2015 r. do 26 października 2015 r. (J06, J01), od 7 listopada 2015 r. do 15 listopada 2015 r. (M50), od 16 listopada 2015 r. do 23 listopada 2015 r. (G54), od 24 listopada 2015 r. do 29 listopada 2015 r. (J00), od 30 listopada 2015 r. do 13 grudnia 2015 r. (M54), od 22 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. (G54) (opinia sądowo-lekarska k. 18-19).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. decyzją z dnia 11 stycznia 2016 r. odmówił B. P. prawa do zasiłku chorobowego z okres od 30 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2015 r., uznając, że ponowna niezdolność do pracy powstała nie później niż w ciągu 60 dni od ustania poprzedniej i spowodowana jest tą samą chorobą, a okres przypadający przed przerwą i po przerwie podlega zaliczeniu do jednego okresu zasiłku chorobowego.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych w sprawie dokumentów i akt rentowych odwołującej się, którym dał wiarę w pełni, wobec braku podstaw do kwestionowania ich rzetelności.

Sąd oparł się również na opinii sądowo-lekarskiej albowiem wywoły te są jasne i logiczne.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2014.159) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą – nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Wlicza się również okresu poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Dokonując subsumpcji powyższych norm prawnych na ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd zważył, że w przedmiotowej sprawie odwołująca w poszczególnych okresach 2015 r. była niezdolna do pracy w związku z tą samą jednostką chorobową, zatem te okresy podlegały zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego. Ponowna niezdolność do pracy odwołującej powstała nie później niż w ciągu 60 dni od ustania poprzedniej i była spowodowana tą samą chorobą. Zgodnie z powyżej przytoczonymi przepisami okres niezdolności do pracy przed przerwą i po przerwie wlicza się do jednego okresu zasiłkowego wynoszącego maksymalnie 182 dni, który odwołująca wykorzystała w pełni we wrześniu 2015 r.

Sąd nie zgodził się z argumentacją strony odwołującej, że inny kod klasyfikacji (...) 10 oznacza inną chorobę, bowiem z opinii biegłego, której Sąd w pełni dał wiarę, wynika i podziela jej ustalenia, że choroba, na którą w spornym okresie cierpiała odwołująca, była spowodowana tą samą jednostką chorobową.

Tym samym należało uznać, że w okresie za jaki dochodzi odwołująca zasiłku doszło do zakończenia okresu zasiłkowego.

W świetle powyższego decyzja organu rentowego z dnia 11 stycznia 2016 roku odmawiająca przyznania ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres była zasadna, a odwołanie podlegało oddaleniu.